

Triduum Paschalne

Trzy ostatnie dni Wielkiego Tygodnia nazywamy w liturgii kościoła Triduum Paschalnym. Te trzy dni stanowią szczyt całego roku liturgicznego. Triduum Paschalne rozpoczyna się Mszą Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek, a kończy się nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Punktem kulminacyjnym Triduum jest obchód Wigilii paschalnej w Wielką Noc.

Wielki Czwartek – wierni w Wielki Czwartek gromadzą się w kościołach na Mszy Wieczery Pańskiej. Chrystus zaprasza nas do wspólnego stołu. Weźmie chleb i wino i przemieni je w swoje Ciało i Krew, aby nas nakarmić. Pozostał z nami pod osłoną znaków sakramentalnych, zwłaszcza Eucharystii i Kapłaństwa, których ustanowienie dziś wspominamy. Chrystus odchodząc z tego świata zobowiązał nas jeszcze do wzajemnej miłości. Zostawił nam wymowny przykład, umywając nogi swoim apostołom i kazał nam kierować się w życiu tą samą zasadą miłości: "To jest moje przykazanie, abyście się wzajemni miłowali" (J 15,12)

Wielki Piątek – w Wielki Piątek i Wielką Sobotę, zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła nie sprawuje Eucharystii a zaleca wiernym w tym dniu adorację Najświętszego Sakramentu w kaplicy przechowania. Nasza adoracja ma być dowodem wdzięczności za dar Eucharystii. Rozważamy również ostatnie chwile z życia Chrystusa przed Jego męką i śmiercią, zwłaszcza modlitwę i upomnienia dane uczniom w Ogródzie Oliwnym.

Wielki Piątek w całym kościele jest dniem pokuty, w którym obowiązuje zachowanie wstrzeźliwości i postu. W godzinach wieczornych gromadzimy się w kościołach na sprawowaniu pamiątki męki i śmierci naszego Pana Jezusa Chrystusa. Liturgia Wielkiego Piątku rozpoczyna się liturgią słowa, w której naczelną rolę zajmuje opis Męki Pańskiej według św. Jana. Po homilii następuje wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna, w której staramy się nie zapomnieć o nikim, bo wszystkich obmyła Krew Chrystusa przelana na krzyżu. Punktem kulminacyjnym całej liturgii jest adoracja Krzyża i Komunia św. Zgodnie z tradycją, w Wielki Piątek po zakończeniu liturgii Męki Pańskiej, przenosi się Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego i wystawia do adoracji.

Wielka Sobota - jest dniem w którym nie odprawia się Mszy św. ani innych nabożeństw. Wierni w Wielką Sobotę nawiedzają Grób Pański, rozważają Mękę i Śmierć Chrystusa oraz jego zstąpienie do otchłani, a także modlą się i zachowują post w oczekiwaniu na jego Zmartwychwstanie.

W Wielką Sobotę błogosławi się pokarmy na stół wielkanocny. Do godzin popołudniowych wierni przynoszą do kościoła pokarmy w pięknie przyozdobionych koszyczkach. Świecenie pokarmów na stół wielkanocny jest starym zwyczajem w Kościele. Spożywanie posiłku jest też czynnością świętą, dlatego modlimy się przed i po jedzeniu, a na największe Święto Zmartwychwstania święcimy także pokarmy.

Zgodnie z przepisami liturgicznymi Kościoła, a więc po zapadnięciu zmroku rozpoczyna się w świątyniach Liturgia Wigilii Paschalnej. Liturgia Wielkiej Soboty składa się z czterech części: liturgii światła, liturgii słowa, liturgii chrzcielnej i liturgii eucharystycznej. Po Liturgii Wigilii Paschalnej odprawia się procesję rezurekcyjną, która jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego Pana.

